

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P., s. r. o.**, so sídlom: P. B., IČO: X. zast. advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom: G. B., IČO: X., konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. B. F., PhD., proti povinnému: **J. K.**, nar. X., bytom: K., S., **o vymoženie pohľadávky oprávneného 66,72 eur (pôvodne 2 010 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 8Er/13/2004, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoE/83/2013-62 zo dňa 28. 03. 2013, vo výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoE/83/2013-62 zo dňa 28. 03. 2013 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Senica ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 8Er/13/2004-39 zo dňa 19. 01. 2012 exekučné konanie vedené voči povinnému na Exekútorskom úrade súdnej exekútorky JUDr. M. K. zastavil, súčasne oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnej exekútorke náhradu trov exekúcie v sume 18,69 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., svojím uznesením č. k. 11CoE/83/2013-62 zo dňa 28. 03. 2013 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, odvolanie oprávneného

v časti zastavenia exekúcie odmietol, prvostupňové uznesenie v časti náhrady trov exekúcie potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu povinnému nepriznal.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania podal oprávnený odvolanie (č. 1. 67 - 68) argumentujúc, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p. - správne malo znieť „písm. f/“), ďalej že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v spojení s ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Namietol, že Krajský súd v Trnave ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Má za to, že za týchto okolností je napadnuté rozhodnutie svojvoľné, arbitrárne, porušujúce jeho ústavné právo vyplývajúce z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na základe uvedeného oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať (§ 103 O. s. p.), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

Podľa § 201 O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci

zo základných ustanovení O. s. p. (prvá hlava prvej časti O. s. p.). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V prejednávanej veci odvolanie oprávneného smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní nevyhovel jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p..

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p., krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Citované zákonné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na konanie o veci tak, že najvyšší súd je oprávnený rozhodovať o odvolaniach ako riadnych opravných prostriedkoch vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú preto len rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 201 O. s. p.).

Rozhodnutie krajského súdu o nevyhovení návrhu oprávneného na prerušenie konania vydané v priebehu odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale bezpochyby sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Občiansky súdny poriadok v § 211 ods. 1 výslovne predpokladá rozhodovanie odvolacieho súdu napr. aj o návrhoch podľa § 138 ods. 1 vrátane tých, o ktorých nerozhodol súd prvého stupňa. Odvolací súd sa však pri takomto rozhodovaní nestáva súdom prvého stupňa, ale zostáva súdom odvolacím. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že napadnuté uznesenie krajského súdu ako súdu odvolacieho chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu neobsahuje.

Oprávnený napadol uznesenie krajského súdu odvolaním v konaní, v ktorom tento nepostupoval ako súd prvého stupňa, ale ako súd odvolací, pretože s vecou súvisiaci spis mu bol predložený za účelom preskúmania rozhodnutia vydaného súdom prvého stupňa. S poukazom na uvedené funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o odvolaní oprávneného daná nie je.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejednanie odvolania podaného oprávneným proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. V súlade s posledne citovaným ustanovením O. s. p. bolo preto potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku zastaviť bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 31. marca 2015

JUDr. Gabriela Mederová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová